ହିତବାଣୀ

ଶ୍ରୀ ବାଞ୍ଛାନିଧି ପାଠଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

ପ୍ରଥମବାର ପ୍ରକାଶିତ ।

ଶ୍ରୀ ଦୀନବନ୍ଧୁ ମିଶ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ପୁରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରେସରେ ମୁଦ୍ରିତ ।
୧୯୬୮

ମୂଲ୍ୟ •/

ହିତବାଣୀ ।

ଶୁଣଭାଇଦେଶବାସୀ   ଉପରେ ଉପରେ ନଯାଅ ଭାସି ହେ
ଶୁଣବୁଝ ଭିତରକୁ ପଶି ସୁଜନେ ହେ ।୧।
ଅଷ୍ଟାଙ୍ଗଯୋଗଧରମ   ଜପତପ କରିବ ଆତ୍ମ ସାଧନ ହେ
ବେଦ ଅଟଇ ତାର ମରମ ସୁଜନେ ହେ ।୨
ତାରମୂଳମନ୍ତ୍ରଜପ   ସାଧି ନପାରିଲେ ହେବ କିଲ୍ବିଷ ହେ
ବାରମ୍ବାର ସେହିମନ୍ତ୍ର ଘୋଷ ସୁଜନେ ହେ ।୩।
ସାଧିଲେ ସିଦ୍ଧି ହୋଇବ   ଅସାଧ୍ୟ କାହାକୁ କିଛି ନହେବ ହେ
ସାଧନାରେ ଧୀରେମନଦେବ ସୁଜନେ ହେ ।୪।
ଅଟଇ ଯାହା ଅହିତ   ତାହାକୁ ତେଜିବା ଅଟଇ ଉଚିତ ହେ
ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଏହିମତ ସୁଜନେ ହେ ।୫।
ଅଭକ୍ତସଙ୍ଗ ତେଜିବ   ଅନ୍ୟାୟପଥକୁ କେବେ ନଯିବ ହେ
ତାକୁଅସତ୍ସଂଯୋଗକହିବ ସୁଜନେ ହେ ।୬।
ମନକୁ ବନିନଷ୍ଟକ   ତାହାରମହତ୍ତ୍ୱନକରିଗୋଳ ହେ
ସତ୍ୟଜଗତେଧର୍ମ ପ୍ରତିପାଳ ସୁଜନେ ହେ ।୭।
ମନ୍ଦଛଳଅହଂକାର   ହିଂସା ଦ୍ୱେଷ ସବୁ କେବେ ନଧର ହେ
କାହାପ୍ରତି କଟାକ୍ଷ ନକର ସୁଜନେ ହେ ।୮।
ସକଳ ଲୋକ ସମାନ   ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭାଇ ଭଗିନୀ ମଣ ହେ
ତରିଯିବେ ହେଲେ ଜନ୍ମଋଣ ସୁଜନେହେ ।୯।
ସମସ୍ତଙ୍କୁ କର ସ୍ନେହ   ଗାଳିଶାପ କେବେ ଗାଳିନ ଦିଅ ହେ
ଶତ୍ରୁ ହେଲେ ହୋଇବ ନଷ୍ଟ ସୁଜନେହେ ।୧୦।
କେବେ ଛାଡ଼ି କରନାହିଁ   ଭଲ କର ସବୁ ପାଇବ ଭାଇ ହେ

ଘରେ ଘରକୁ ଦେଲ ପୁରାଇ ସ୍ୱଜନେହେ । ୧୧ ।
ଭାଇ ଭାଇ ମିଳିଥିଲେ   ଏ ହୀନ ଦଶାକି ଭୋଗନ୍ତ କେବେହେ
ମରନ୍ତକି ଭୂମେ ଅନାହାରେ ସ୍ୱଜନେହେ । ୧୨ ।
ଭାଇଷଙ୍ଗେ ବାଦକରି   ଭଲଲୋକ ହେଲେ ଧରେଇଗାଣ୍ଠି ହେ
ଦାନା ଜନା ବନା ଏତେ ମର ସ୍ୱଜନେ ହେ । ୧୩ ।
ସ୍ୱାର୍ଥ ହୋଇ ଜର ଜର   ଜାଳିଲ ସନ୍ତତ କ୍ରୋଧ ଅନଳ ହେ
ଅଦାଲତ ଲଲିପିନା ସାର ସ୍ୱଜନେହେ । ୧୪ ।
ବିଳାସରେ ଗଲ ବୁଡ଼ି   କପା ଅରଟକୁ ଦେଲକ ଛାଡ଼ିହେ
ଅନ୍ୟ ଦେଶ ଦ୍ରବ୍ୟ ମୋହେ ପଡ଼ି ସ୍ୱଜନେହେ । ୧୫ ।
ନିଶାଖାଇ ଭୋଳହେଲ   ଆପଣା ହିତକୁ ମନ ନଦେଲ କେହି
କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କା ବୁହାଇ ଦେଲ ସ୍ୱଜନେ ହେ । ୧୬ ।
ଧର୍ମ ସାର ବୁଝିଲ ନାହିଁ   କେତେ ଦେଲ ଭେଦଭେଦକୋନୋ ବାନ୍ଧି ହେ
ବସିଗଲ ଖାଲି ଛୁନି ହୋଇ ସ୍ୱଜନେହେ । ୧୭ ।
ଆପଣା ବିଦ୍ୟା ଛାଡ଼ିଲ   ପରଦେଶ ବିଦ୍ୟା ସାରକରିଲ ହେ
ଜ୍ଞାନ ବିବେକକୁ ବଳିଦେଇ ସ୍ୱଜନେହେ । ୧୮ ।
ପାଠପଢ଼ି ମୂର୍ଖ ବଳ   ମୁରୁଖ ଭାଇଙ୍କି ଦେଉଛ ଫାଙ୍କି ହେ
ପର ଲାଗି ଲଢ଼ିଛନ୍ତି ଛଳ ସ୍ୱଜନେହେ । ୧୯ ।
ଏଣିକରୁ ପାପକର   ସାନ୍ତ୍ୱଦେଶ ଯାଉ ଗଲାଣି ସ୍ୱଭେଦ
ଏବେ ମରୁଅଛ ଝୁରି ଝୁରି ସ୍ୱଜନେହେ । ୨୦ ।
ଅସହଯୋଗ ଧରମ   ଛଡ଼ାଇବ ଏହି ପାପକରମଙ୍କୁ
ହୃଣ ମୁକ୍ତହେ ଚଳିବ ଦାନ ସ୍ୱଜନେହେ । ୨୧ ।
ସଭା ସମିତିରେ ବସି   ଉତ୍ତେଜିତ ନେହୁବନାହିଁ ବେସି ହେ
ଶୁଣୁଥିବ ମନକର ଖୁସି ସ୍ୱଜନେ ହେ । ୨୨ ।
ନକରିବ ଗଣ୍ଡଗୋଳ   ଆପଣା ଭିତରେ ରଖିବ ମେଳ ହେ
ନକରିବ କେବେ ଢିଲଗୋଳ ସ୍ୱଜନେ ହେ । ୨୩ ।

ଅପଦ ପଡ଼ିବ ଯେବେ ଧୀରସ୍ଥିର ଭାବେ ରହିବ ସେବେ ହେ
ମାଡ଼ି ନ ଉଠିବ ଦେଲେ କେବେ ସୁଜନେ ହେ ।୧୪।

ଭୁଟାନ୍ ଯେବେ ଯିବ ମାଡ଼ି ସରକାର ଲୋକେ ଯିବେଟି ଛାଡ଼ି ହେ
ପୁଣି ଦେବେନ୍ତି ଫାଙ୍କି କାଢ଼ି ସୁଜନେ ହେ ।୧୫।

ସହିବା ଅଟେ ଧରମ ନ ସହିଲେ ବଢି ଯିବ କଷଣ ହେ ।
ଭାଙ୍ଗା ଯିବଟି ଏ ମହାପଣ୍ଡି ସୁଜନେ ହେ ।୧୬।

ସେଯାହା ବାନ୍ଧନ୍ତୁ ଯାବନ୍ତ କଷଣ ଦେବ ଯେ ଦେଉ ହେ
ଧର୍ମ ଜାଳିବଟି ଦାଣ୍ଡିଦାଉ ସୁଜନେ ହେ ।୧୭।

ବନସ୍ତୀ ସଦା ହୋଇବ ଅଣ୍ଟା ଅବଧାନେ କଥା କହିବ ହେ
ସେର ସେର କେବେ ନ କରିବ ସୁଜନେ ହେ ।୧୮

ମଟେ ସାହସ ଧରିବ କର୍ଣ୍ଣପୁରେ ସତ୍ୟକଥା କହିବ ହେ।
ଘର ଉଡ଼ିଗଲେ ପଛେ ଯିବ ସୁଜନେ ହେ ।୧୯।

ଶାସନ ଦୋଷ ଶୁଣିଣ ରାଗେ ଛମଛମ ନୋହିବ ପୁଣ ହେ
ଅମ୍ଭ କରମ ଦୋଷ ସେ ମାନ ସୁଜନେ ହେ ।୨୦।

ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ମ ଅନ୍ୟାୟ ସହିତ କହିଲୁ ପ୍ରେମ ହେ
ସେହି ପାପେ ଘାଣ୍ଟି ହେଲୁଁ ପୁଣ ସୁଜନେ ହେ ।୨୧

ଅସହ ଯୋଗ ଗଙ୍ଗାରେ ସ୍ନାନ କର ଭାଇ ଧୀରଚିତ୍ତରେ ହେ
ପାପ ପ୍ରକ୍ଷାଳନ ହେବ ବଳେ ସୁଜନେ ହେ ।୨୨।

ଯେଉଁ ଯେଉଁ କଥା ମାନ ଦେଲେଣି ଅମ୍ଭଙ୍କୁ ଏବେ କଷଣ ହେ
ସବୁ ତେଜି ଦଅ ତତ୍‌କ୍ଷଣ ସୁଜନେ ହେ ।୨୩।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଖମାନ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇପାରେ କେତେ କନ୍ଦନ ହେ
ସ୍ଥିର ସୁଖେ ଥାଅ ସଦା ମନ ସୁଜନେ ହେ ।୨୪।

ଦେଇ ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥ ବଳି ଦେଶହିତେ ମନ ମୂନକୁ ଢାଳ ହେ
କାର୍ଯ୍ୟକର ନିଜେ ନିଜେ ମିଳି ସୁଜନେ ହେ। ୨୫।

ଏପେଠେ ଯେଠେନିନ୍ଦ ଜନକନଜ ମୁଖ ଯାଶୋବଦଅ ହେ ।
ଦେଶାନ୍ତରେ ବେଗେ ଲୁଚିଯାଅ ସୁଜନେ । ୩୬ ।
ଏଣ୍ଡିଅ ସାଧି ଜଧର ଆପଣା ମନକୁ କରନ୍ତର୍ଲ ହେ ।
ଭାଙ୍ଗି ନଯାଅ ଜାତିପୁ ବଳ ସୁଜନେ ହେ । ୩୭ ।
ଯାହାର ଯାହା ଶକତି ଲଗାଅ ଜାତିସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିତି ହେ
ପଛ ଦୃଷ୍ଟାରେ ହାରିବ ଜାତି ସୁଜନେ ହେ । ୩୮ ।
କପାକର ନ୍ୟୁଗ୍ରାଫିକ ଅଦାଲତେ ଯାଇ ନକର ଦ୍ୱନ୍ଦ ହେ
ଭଲେଇପିନା ଆପଣାର ମନ୍ଦ ସୁଜନେ ହେ । ୩୯ ।
ଗ୍ରାମେମଦର ପଞ୍ଚାୟତ ଅରଣ୍ଟରେ ସୁଧା କାଠନିଯୁତ ହେ ।
ନଶାଦନ୍ତବ ବଢ଼ିବ ଉଦ୍ୟକ୍ତ ସୁଜନେ ହେ । ୪୦ ।
ଏମାନ କରିବ ଯେବେ ନାଜଙ୍କରେ ଧନ ରହିବ ତେବେଜେ
କେହି ତାହା ନେଇ ନପାରିବେ ସୁଜନେ ହେ । ୪୧ ।
ଯେ ଏହା ବୁଝିନଥିବ ବୁଝାଇ ସୁଝାଇ ତାକୁ କହିବ ହେ
ବିନମ୍ରରେ ତାକୁ ମନାଇବ ସୁଜନେ ହେ । ୪୨ ।
କଅଁଳକଥା କହିବ ମଧୁର ବାଣୀରେ ମନତୋଷିବ ହେ
କା ସହିତ ଦ୍ୱନ୍ଦ ନକରିବ ସୁଜନେ ହେ । ୪୩ ।
ନମାନିବ ଯେବେ କେହି ତାସହିତ କଳି କରିବ ନାହିଁ ହେ
ସେତ ବେଳରେ ଆମୃର ଭାଇ ସୁଜନେ ହେ । ୪୪ ।
ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଆଇନ ହୁକୁମ କରିଲେ ଯାଉ ହେ
ତାହାମାନିବା ଦ୍ୱନ୍ଦ ନକର ସୁଜନେ ହେ । ୪୫ ।
ସ୍ଥିରପାଣିପର ହୁଅ ପଥରକାଟିବ ନାହିଁ ସନ୍ଦେହ ହେ ।
ମୀନପର ଫରଫର ନୁହ ସୁଜନେ ହେ । ୪୬ ।
ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧିଗୋସାଇଁ ଜାତିଯୁ ସଭାରେ କଥା ପକାଇ ହେ
ଯାହା ଆଜ୍ଞାଦେବେ ମାନ ତାଇ ସୁଜନେ ହେ । ୪୭
ଛୁଟିସୁଣି ଦବୁଥିବ କାହାର କଥାରେ ଭୁଲନଯିବ ହେ

ହାଟେଛମାପି ଗୃଷଶ୍ରକେ ଥିବ ସୁଜନେ ହେ ।। ୪୮

ମନେରଖ ଏହିକଥା   ବିନୟରେ ସଦା ଯୋଡିବ ମଥା ହେ
କଲିନଜ୍ଞହିବ କଡା କଥା ସୁଜନେ ହେ । ୪୯ ।

ଥାହେବ ମାନେ ମଣିଷ   ତାଙ୍କସଙ୍ଗେ କଳି ନାହିଁ କିଷ ହେ
ତାଙ୍କ ଶାସନ ଯନ୍ତ୍ରଟି ବିଷ ସୁଜନେ ହେ । ୫୦ ।

ସେହି ବିଷପାନ କର   ସଢ଼ିଲେ ହୋଇଲେ ସେଥିରେ ଘାଉହେ
ଯାଗ୍ ଦେଶଯାକ ଗଲେ ସର ସୁଜନେ ହେ । ୫୧ ।

ଯନ୍ତ୍ରଗଲେ ସେହିବିଷ   ସୁସ୍ଥହୋଇଯିବ ଏଯାଗ୍ଦେଶ ହେ
ଚେଣ୍ ପାଳ ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ଆଦେଶ ସୁଜନେ ହେ । ୫୨

ଅଛନ୍ତି କେତେକଜନ   ଦେଖାଇ ଶୁଣାଇ ନାନା କାରଣହେ
ଦେଉନାହାନ୍ତି ଏଣିକି ମନ ସୁଜନେ ହେ । ୫୩ ।

ତାଙ୍କୁ ଗାଲିଦିଅ ନାହିଁ   ଭର୍ତ୍ସନା ଛଳନା ନକର ଭାଇ ହେ
ଆମ୍ଭ ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ୱଜନ ସେହି ସୁଜନେ ହେ । ୫୪ ।

ବିନୟୀ ହୋଇକହିବ,   ତାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମତ ବୁଝାଇ ଦେବ ହେ
ତାଙ୍କମତ ନିଶ୍ଚେ ବଦଳିବ ସୁଜନେ ହେ । ୫୫ ।

ତାଙ୍କମନ କଣ ନାହିଁ   ସବୁଙ୍କ ଅନ୍ତର ଏକଅଟଇ ହେ ।
ଦେଖ ହୃଦୟରେ ହାତଦେଇ ସୁଜନେ ହେ । ୫୬

କିଏକହନ୍ତି ଚକିର   ଦିଏବା ଅଟଇ ଉପାଧି ଧାଙ୍ଗି ହେ
ଏଣୁ ପାରୁନାହାନ୍ତି ବାହାର ସୁଜନେ ହେ । ୫୭ ।

କାହାର ଅଚ୍ଛେନିଶ୍ୱାସ   ଏହିପାଇଁ ନାଶ ନୋହିବ ବିଷ ହେ
ତାଙ୍କଉପାୟ ଅଟେ ସରସ ସୁଜନେ ହେ । ୫୮ ।

କାହାର ଏମନ୍ତମନ   ଦେଖାଯାଉ ଥାଉ କିହେବ ପୁଣ ହେ
ଦେଖିଶୁଣି ବଳାଇବା ମନ ସୁଜନେ ହେ । ୫୯ ।

ଏପରି ନାନା ଅପଣ୍ଡି   ଦେଖାଇଣ ଥୋଇ ରହିଅଛନ୍ତି ହେ
ବେଶି ଅଛନ୍ତି ଏଧର୍ମେ ମାତି ସୁଜନେ ହେ । ୬୦

କାହାର ଏମନ୍ତଭାଗ୍ୟ ତୋପଗୁଳ ଆଗେ ଛିଏସେ ଯୁଅ ହେ
ନ ଡରିଥିଲ ହୋଇବେ କଷ୍ଟସ୍ତ ସୁଜନେ ହେ । ୬୧ ।
ଜଣଙ୍କ ଗୋଟିଏ ମତ ଶୁଣି ଭୃତ୍ୟମାନେ ନୃପବରଙ୍କ ହେ
ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଉଥାଅ ନମ୍ରଭ ସୁଜନେ ହେ । ୬୨ ।
ଏଥିଅନ୍ତରେ ଥିଲେ ଯେତ ନିଶ୍ଚେ ବଦଳିବ ତାହାଙ୍କ ଚିତ୍ତ ହେ
ବେଳେ ହୋଇଯିବେ ଏକ ମତ ସୁଜନେ ହେ । ୬୩ ।
ନଦଅ ତାଙ୍କୁ ଚିଡ଼ାଇ ଅପମାନ କଥା ତାହାଙ୍କୁ କହି ହେ
ଉନ୍ନମତ ହେଲେ ଯେତ ଭାବ ସୁଜନେ ହେ । ୬୪ ।
ହେଲେ ତାଙ୍କୁ ଅପମାନ ଦାଣ୍ଡିକି ବୋଲିବେ ଇତରଜନ ହେ
ଭାଇ ଭାଇରେ ନମିଳେ ମନ ସୁଜନେ ହେ । ୬୫ ।
ଏମନ୍ତ ଦିନ ଅଥିବ ଆମଭାଇ ପୁଣି ଅମର ହେବ ହେ ।
ତାର ଅବସ୍ଥା ଯଥାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟ ସୁଜନେ ହେ । ୬୬ ।
ଦେଖିଣ ଅମୃକ୍ଷଣ ଧନେ ବଦଳିବ ତାହାଙ୍କ ମନ ହେ
ଯେତ ନହନ୍ତି ମୂରୁଖ ଜନ ସୁଜନେ ହେ । ୬୭ ।
ହାରିଲେ ତାଙ୍କ ଉପାୟ କାଲେ ଲୋପହେବ ତାହାଙ୍କ ଭୟ ହେ
ଧନେ ବୋଲିବେ ଗାନ୍ଧିଙ୍କି ଜୟ ସୁଜନେ ହେ । ୬୮ ।
ବଡ଼ଛୁ ପିନା ଶରୀର ଅମୃତ ଅଛଇ ସଦା ଅମର ହେ
ତା ଉପରେ କାର ଅଧିକାର ସୁଜନେ ହେ । ୬୯ ।
ଡାଲଗଛ ଯୁଦ୍ଧଘର ସବୁକାଳରେକି ଥିବ ସ୍ଥିର ହେ
ଦେଖାଉଛ ନଦଅ ପାଶୋର ସୁଜନେ ହେ । ୭୦ ।
ଦେଖାଉଛ କାରମୂଳ ଉପାୟେ ପ୍ରଭେଦ ପିନାକେବଳ ହେ
ଏଥିପାଇଁକି ନହ ଅମେଳ ସୁଜନେ ହେ । ୭୧ ।
ଦୂଇକଥାଲୁ ଡାହାଲ କାହିଁରେ ଦେଶ ହେବ ମଙ୍ଗଳ ହେ
ସେହୁ ବାଟେ ଧର ସବେ ଚଳ ସୁଜନେ ହେ । ୭୨ ।
ଖଡ଼କାଷ୍ଟ ଦ୍ରୁମତର ବଳ ବନ୍ଧୁପଣ ଜାଣି ସବୁ ହେ ।

କେତେବେଳ ପରୀକ୍ଷା ଏପରି ସୁଜନେ ହେ । ୭୩

ସନ୍ଧ୍ୟାଯୋଗ ଯେତେବେଳେ   ଦେବଳକୁ ହୋଇଲ ଦେଶର ସଲ ହେ
ନଜଦାତେ ଭାଲଙ୍କିପୀଡ଼ିଲ ସୁଜନେ ହେ । ୭୪ ।

ଭୂମ୍ପରେ ହାତଦେଇ   ତୁମ୍ଭର ଭାଇଙ୍କି ଦେଲେ ଭସାଇ ହେ
ଭୁମ୍ଭେ ଜନକା ହୋଇଲ ତାହିଁ ସୁଜନେ ହେ ।୭୫।

ଏହାଙ୍କ ଦାଦଶସୁନ୍ଦର   କେତେବେଳ ଦେଖୁଥିବ ସୁନ୍ଦର ହେ
ଏହିକଥାକୁ ମନେକରିବ ସୁଜନେ ହେ । ୭୬ ।

ମନଯେବେ ମାନ୍ଅଛୁ   ଈଶ୍ୱକୁ କମ୍ପାଇ ଗୋଡ଼ ପଡ଼ୁଛୁ ହେ
କାଳ ବିଳମ୍ବ ସିନା ହେଉଛି ସୁଜନେ ହେ । ୭୭ ।

ସ୍ୱାର୍ଥେ ଏମନ୍ତ ବରିବ   ମଲେ ମରୁଥାଇ ମୋକଥା ମୋର ହେ
ଭବ ଶ୍ରୀଚରଣେ ନମସ୍କାର ସୁଜନେ ହେ । ୭୮ ।

ଶାମସ୍ତଙ୍କ ସଙ୍ଗେଯିବ   ଅବା ଏକୁଟିଆ ବାହ୍ମହୋଇବ ହେ
ଧାତ୍ର୍ୟ ଅବଧାନେ ବର୍ତ୍ତିବ ସୁଜନେ ହେ । ୭୯ ।

ମନକୁ କରିବ ସତ୍ୟ   ଅପଣା ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ନକର ବାଞ୍ଛା ହେ
ଏକା ଦେଖୁଛୁତ ସେନା ଅଛି ସୁଜନେ ହେ । ୮୦

ମୋହମତ ଛାଡ଼ିଦିଅ   ଦେଶ ହିତଲାଗି ଥରୁଥ ହୁଅ ହେ
ଟିକେଟିକେ ସତକଥା କହ ସୁଜନେ ହେ । ୮୧

ପେଟରେ କଥାଏ ରଖି   ମୁହଁରେ ନାନାକଥା କହତ ନଯୋଖି ହେ
ପର ମାଇବେ ପଛକୁ ମୁଣ୍ଡୀ ସୁଜନେ ହେ । ୮୨ ।

କେଣେ ବଡ଼ଲୋକ ହେଲେ   କେହୁ କେଣେ ବଡ଼ପଦ ପାଇଲେ ହେ
ଦେଶ ସୁସ୍ଥ ନହୋଇବ ଖଳେ ସୁଜନେ ହେ । ୮୩ ।

ଶୃଙ୍ଖଳ ଖଣ୍ଡ ଏ ଦେଇ   ଯାଉ ଜୀବନ ତା ଦେଲ ବଜାଇ ହେ
ସତ କହିବାକୁ ଶକ୍ତିବାନ୍ଧ ସୁଜନେ ହେ । ୮୪ ।

ମନ ହୋଇଗଲା ଦାସ   ଲଗାଇ ଦେଇଛି କି ମୋହପାଶ ହେ
କଥା କହିବାକୁ ଲାଗେ ଦୋଷ ସୁଜନେ ହେ । ୮୫ ।

ମନଭଅ ବଦଳାଇ ପଶୁଠାରୁ ହୀନ ହେଲକି ଆଜ ହେ ।
ସେହ ମନଶାପିବେ ଚଳଇ ସୁଜନେ ହେ । ୮୬ ।
ମନକୁ କରସ୍ୱାଧୀନ ନ୍ୟାୟର ସର୍ବଦା ହୁଅ ଅଧୀନ ହେ ।
ତେବେ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ହୋଇବ ଜାଣ ସୁଜନେ ହେ । ୮୭ ।
ମନ ଅପୃତ୍ରେ ରଖିବ ପଇସା ଲୋଭରେ ବିକି ନଦେବ ହେ
ତେବେ ନିଜେନିଜ ଗଢାହେବ ସୁଜନେ ହେ । ୮୮ ।
ହେଲେ ଶେଷେ ଧନୀଲୋକ ଗରିବଙ୍କ ଧନେ ସବୁଲେ ଟିଙ୍କ ହେ
ତାଙ୍କକଥା ସଦା ମନେରଖ ସୁଜନେ ହେ । ୮୯ ।
ଜଣଙ୍କର ଅପମାନ ସକଳଙ୍କୁ ଯେବେ ବାଧିବ ପୁଣ ହେ ।
ତେବେ ବଢିବ ଜାତି ସମ୍ମାନ ସୁଜନେ ହେ । ୯୦ ।
ଆପଣା ମାନ ମହତ୍ତ୍ୱ ଆପେ ରଖି ନପାରିଲେ ଅଦ୍ଭୁତ ହେ
ଅନ ରଖି ନଦେବ ଜାଣିତ ସୁଜନେ ହେ । ୯୧ ।
ବାରୁ ଗିରପଡ଼େ ଯାଉ ଜାତୀୟ ସମ୍ମାନ ଠିକଣା ଥାଉ ହେ
ତେତେବେଳ ସହିବ ଏ ଦାଉ ସୁଜନେ ହେ । ୯୨
ପନ୍ତ୍ରଙ୍କ ଦଣ୍ଡ ବୁଝାଇ ଏଥିଦ୍ୱାନ୍ ମନ ଗଢ଼ନ୍ତୁ ସେହି ହେ
ଦେଶ ସେବାରେ ମନ ଲଗାଇ ସୁଜନେ ହେ । ୯୩
ଛୁଟନ୍ତୁ ଚାକିରିଆଶା ବାଣିଜ୍ୟ କୃଷିକର୍ମର ଭରସା ହେ
ଶିଳ୍ପ ବୃଦ୍ଧିରେ ମେଣ୍ଟିବ ତୃଷା ସୁଜନେହେ । ୯୪ ।
ଏତେବେଳ ଯାଉଛି ଶୁଦ୍ଧର ନବନେଲ ଯାଉଛ ସରିହେ
ଦେଶେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଯାଉଛି ବଢି ସୁଜନେ ହେ । ୯୫ ।
ବଦଳାଅ ଏହି ଶିକ୍ଷା ନକଲେ ପଣ୍ଡୁକୁ ସାରଟି ଭିକ୍ଷାରେ
ଧର ସକଳେ ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ଦୀକ୍ଷା ସୁଜନେହେ । ୯୬ ।
ନଧର ଦାସତ୍ୱ ବାନା ସହୁଅଛ ଭାଇ କେତେ ଲାଞ୍ଛନା ହେ
ମିଳୁଛି ବାରୁ ବୋଲୁଅଛ ସିନା ସୁଜନେହେ । ୯୭ ।
ମୁଁହ ପାଣି ମୁଁହେ ମାର ଅପମାନ ସହି କର ଗୃହାର ହେ

କାହିଁ ଦୋଷେଷନ୍ତୁଅ ଏତେସବୁ ସୂଜନେ ହେ । ୯୮

ଆପେଯାହା ହୋଇ ହେଲ ପୁଅ ନାଥଙ୍କର ନନ୍ଦୁଅ ସଙ୍ଗହେ

ମନେପାଖି ତାଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ସୂଜନେହେ । ୯୯ ।

ଭଦ୍ରଅଛି ବାରମ୍ବାର ଶାନ୍ତଭାବେ ସବୁ କର ବଚର ହେ

ନକରବ କେବେ ଗଣ୍ଡ ଗୋଳ ସୂଜନେହେ । ୧୦୦ ।

ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧି ବଚନ କାର୍ଯ୍ୟରେ କରବ ପ୍ରତିପାଳନହେ

ଦୃଢ଼ବ୍ରତ କର ଅଚରଣ ସୁଜନେହେ । ୧୦୧

(ସମାପ୍ତ)

